

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe un an 12 flor., pe șase luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe un an 40 fr., pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisori nerăscutate nu se primesc. — Manuscrisurile nu se retrămănesc.

ANULU XLIX.

N°. 167.

Sâmbătă, 26 Iulie (7 Augustu.)

1886.

Brașov, 25 Iulie 1886.

Dumieca viitoare se va întruni în Alba-Iulia adunarea generală anuală a „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român.”

Terminul adunării e pus de astă dată mai de timpuriu ca în alți ani. Nu scim din ce considerațiuni comitetului a găsit cu cale să ia această dispozițiune, dăr măturisim că ne pare bine de tot ce se face pentru limba și literatura noastră mai timpuriu.

Și așa Românul e destul de târziu în întreprinderile sale și, dăr, nu’i strică nicicum, decât se tredește mai de vârbă de cultivarea limbii și a literaturii sale și de apărarea acestor scumpe tesauri naționale, dela cari atâră existența lui.

Apărarea în contra înfririlor dușmane dezvoltării limbii noastre este de mai multe feluri. Apărăm limba noastră atunci, când căutăm să o ferim de lovirele ce le’ndreptă asupra’i adversarii noștri pe toate terenele; dăr nu mai puțin și cu mai mare succes o apărăm atunci când noi înșine, cultivând’o cu atâtă caldura inimii noastre, cultivând’o cu atâtă căldura mai mare îngrijire în familie, în societate, în biserică și în școlă, peste tot în viața noastră privată și publică.

Martori ne este trecutul și prezentul, că poporul român nu nutrește în inima sa nici o ură contra limbilor conlocuitorilor săi de altă naționalitate. Simțul de echitate și de dreptate înăscut Românului l’a ferit până acuma de ori ce faptă agresivă și dușmănoasă față cu conlocuitorii săi de altă limbă; dăr măriniția noastră nu poate merge așa departe, ca să ne arătăm mai primitivi pentru ceea ce e străin, decât pentru ceea ce e alu nostru. A cere ca Românul să dovedească lealitatea sa prin aceea ca să ’și sacrifice propria sa limbă este barbar, căci însemnă totu atâtă câtă a cere ca să se sinucidă.

Din nenorocire sunt adă dese casurile în care i se cere așa cevași Românului. Datoria noastră cea mai sfântă este de a ne apăra limba în contra tuturor înfririlor nedrepte și ilegale. Dăr pentru ca să putem face această, noi înșine trebuie să fim puștri de adevărata iubire și de adevăratul entuziasm pentru cultura limbii noastre.

Puținele reuniuni literare, ce le avem, au scopul de a promova iubirea pentru limba și literatura română în sîmul poporului român. Locul de frunte îl ocupă neapărat Asociațiunea noastră transilvană, care este înființată pentru înaintarea culturii la Români. Nu e nimic agresiv în scopul ei, ba nici chiar defensiv, totu ce ne dă și la ce ne îndemnă Asociațiunea este, să îmbrățișăm literatura română și să înaintăm cu toate mijlocele posibile și ertate cultura poporului român.

Ar comite cel mai mare păcatu acel Român, care în împrejurările de adă, când suntem amenințați din toate părțile, când prigonită este limba noastră națională începând dela clasa ântăia primară până susu la universitate, nu ar urma îndemnul societății noastre literare, ca să îmbrățișeze din totu sufletul nobilul ei scop.

Salutăm cu căldură de inimă adevărată românescă pe cei ce se vor aduna Duminecă în Alba-Iulia în pacinicul și salutarul scopu d’a înainta cultura română, și ceea ce dorim Asociațiunii noastre este, ca lucrarea ei folositoare să fiă sprijinită și avântată de entuziasmul tuturor și mai ales al junimei noastre, căci numai un popor, care se scie însufleși pentru ceea ce-i este mai scump, are viață și viitor.

Cestiunea armatei în Ungaria.

Unu însemnatu diaru germanu ce apare în Hanovera, „Revista internațională asupra tuturor armatelor și flotelor”, conține unu articolu, reproducu din foile germane, eșitu din péna unui înaltu oficeru germanu asupra armatei c. r. în Ungaria. Articululu conține o aspră critică contra ministrului președinte Tisza. Articululu încheiă cu următoarea lecțiune ce li-o dă Ungurilor:

Dea cerul să nu bată ora, în care se se căescă Ungurii, că au turburatu legătura cu armata comună atât de desu și anume din o cauză atât de puțină. Dea cerul să nu se căescă, că au sacrificatu onóra unei armate brave, ce’și face datoria; mititelor simțiri naționale afectate și că au pus interesul lor particular mai pre susu de interesul statului întreg! Mai multă ca ori când se basază adă puterea și influința statului în afară pe o armată populară puternică, de încredere, spiritualicesce și moralicesce bine fundată. Ceea ce renumitul bărbatu de statu englesu Fox încă cu o sută de ani mai înainte într’unu minunatu discursu parlamentar i-a pus poporului său la inimă și i-a recomandat ca îndreptaru, asta se n’o uite nici națiunea ungerescă: „că adevăratu pentru o națiune, care se uită la onóra sa, la interesul său chiar, care e nedespărțit de onóra sa, e de o nesfârșită importanță ca prin dreptate, măriniția și cumpătate să’și dobândescă buna opiniune a celorlalte națiuni și să caute să ’și-o și susțină totdeauna. Căci când manifestațiunile unui popor încep a deștepta la poporele conlocuitorii imboldu; când poporul nu se mai lasă a fi condus de dreptate, de moderațiune, de respectu de sine și de toate imboldurile nobile, ci de impulsurii pasionate și sovinișice; când o partidă hipernațională caută să terorizeze partea cu minte a națiunii și să agite țera în contra factorului puterii statului, contra armatei; când vanitatea națională pune’n umbră orice drept și orice pîtrundere mai bună, și crede că poate desconsidera totu ce dătoresce ordinea de statu, cuviință și simțulu de pietate: atunci poporul se află necontestabilu pe unu povârnișu ce duce spre unu viitoru plinu de pericole și îi nimicesce simpatiile celorlalte popore. Nouă Germanilor — de asta putem asigura pe Unguri — nu ne e nicicum indiferență atitudinea ce o ia față cu armata c. r. națiunea ungerescă, câtu timp ea ca membru alu monarhiei austro-ungare stă în alianță politică cu Germania. Căci noi gândim să întemeiăm alianța noastră nu pe nisipul sovinișmului maghiaru, ci pe pământul tare, de încredere alu unei armate c. r. fundate unitaru, puternice și care’și implinesce datoria. Celu ce caută să submineze spiritul acesteia, să nimicescă integritatea și valorea ei morală, atacă mijloci și puterea monarhiei unitare austro-ungare și a mijloclor ei politice. Asta li-o dăm de gânditu Ungurilor și bărbăților lor de statu conducători.

Societatea vapoarelor de navigațiune pe Dunăre și răboiul vamalu.

Cetim în „Economia Națională” a d-nului S. P. Aurelianu:

O cestiune dintre cele mai grave, și care merită să ocupe întreaga presă română, este aceea a rolului ce pare că guvernul austro-ungaru voește să impună companiei austro-ungare de navigațiune pe Dunăre. Este vorba despre siluirea ce guvernul dela Viena și Pesta voește să exerciteze asupra acestei companii pentru a o face să serve ca instrumentu în contra noastră cu ocaziunea resbelului vamalu ce ni s’a declarat cu atâtă furiă.

Totu omul neprevenitu va recunoște că cu ocazia tratărilor pentru încheierea unui nou tractat de comerț între România și Austro-Ungaria, purtarea delegaților români și prin urmare a guvernului român a fostu din cele mai împăciuitoare. În faptu, ce am cerutu noi alta, decâtu ocrotirea a cătorva industrii esis-

tente în țară și libera intrare a cerealelor și vitelor noastre în monarhia vecină. Cereri atât de moderate, impuse de interesele noastre vitale, au părutu atât de esorbitante încatu delegațiune austro-ungară, după ce s’a încredințatu că nu poate ajunge la scopul său, a părăsitu România fără nici unu rezultat.

Ce ne cerea Austro-Ungaria? Cine a cetitu în cartea verde corespondența diplomatică, proiectulu de tractatu înființatu de delegați austro-ungari precum și protocoalele Conferinței întrunită pentru a trata încheierea unui tractat de comerț, s’a pututu convinge, că decât s’ar fi primitu cererile vecinilor noștri, situațiunea nu numai economică, dăr socială și chiaru politică a României ar fi primitu o lovitură din cele mai simțitoare.

S’a făcutu totu ce este omenesc posibilu pentru a se ajunge la o înțelegere, s’a redusu la minimum posibilu cererile guvernului român; toate au fostu înzadru; Austro-Ungaria, vecinii s’au grăbitu a ne amenința prin celu mai teribilu resbelu vamalu.

Presă austro-ungară, guvernulu dela Pesta în specialu, n’a cruțatu nici unu mijlocu de intimidare. Înainte chiaru de a se încheia conferința vamală se denunțase convențiunea cu căile noastre ferate și se spuse în modu imperativu companiei de navigațiune pe Dunăre că n’are să facă cea mai mică înlesnire comerțului de cereale român; ca, din contră, să-lu lovescă câtă va pute și pentru derderile ce va încerca, compania va fi despăgubită de tesaurulu austro-ungaru. Măturisim că la începutu am luat toți aceste ca o intimidare la adresa noastră, și credeam că deja deșea de a face din societatea de navigațiune de dușmanu alu intereselor noastre va fi fostu părăsita. Se pare că ne-am înșelat, și eti pentru ce:

De câte-va zile diarele austro-ungare și în specialu „Neue-Freie-Prese” și „Pester Lloyd” revin asupra cestiunii. Celu d’înteu diaru tratându despre măsurile de represalii luate de guvernulu austro-ungare contra României dăce:

„E întrebare, cum se voru stabili relațiunile de acum înainte și ce drumu de feră nu-i va puteu altu Român; căci drumulu de feră nu-i va puteu altu, fiindu-i denunțată și convențiunea de tarife. E dăr lesne de înțelesu că, cel multu, drumulu pe apă îi va mai pute sluji. Pentru transporturile destinate Germaniei va fi dăr chemată în prima linie societatea vapoarelor Danubiene. Aci se nasce întrebarea, ce precauțiuni voru lua amândouă guvernele în fața acestor eventualități și decât societatea vapoarelor se va pute opune obiecțiunilor în privința răboiului vamalu ce amândouă aceste guverne îi voru face. Cu toate că transporturile românesce nu sunt de o așa mare însemnătate pentru societatea vapoarelor Danubiene, totuși îi sunt de unu interesu orecare. Speram pe Principale, ce îi rămătae dăr societății vapoarelor pe Dunăre, este reșita recoltei din Ungaria și dezvoltarea transporturilor din Ungaria către Viena și Regensburg.”

Cu alte cuvinte, după „Neue-freie-Prese,” Societatea vapoarelor Danubiene va fi nevoită să se supună poruncilor celor dela Viena și Pesta. Și ca nu care cumva să rămână vre-o îndoială în acesta privință, „Pester Lloyd,” organu alu guvernului dela Pesta, spune că guvernulu ungeresc s’a rostitu fără rezervă că societatea vapoarelor de pe Dunăre să nu transporte cerealele alte produse române, și aceasta pentru a complectă măsurile de resboi vamalu de către guvernulu austro-ungaru. Oficiosu diaru spre a fi și mai bine înțelesu adaoge, că nu societatea vapoarelor va face unu pasu, care să slăbescă onóra și prestigiulu monarhiei în Orientu.

Nu scim ce va dăce și ce va decide guvernulu dela Viena, căci la urma urmelor nu Ungurii sunt stăpânii monarhiei întregi. Așteptăm cu cea mai via nerăbdare spre a ne încredința până unde poate ajunge furia de resbunare a Ungurilor contra noastră. Pentru momentu însă suntem datoru a atrage atențiunea guvernului nostru și în specialu a d-lui președinte alu consiliului asupra faptului cu o societate de navigațiune stabilită pe pământul românesc; căreia i s’au făcutu toate concesiiunile posibile numai în scopu ca la rândulu său să înlesnescă comerțulu român, ca o asemenea societate să devie o armă în mâna celor care voeșcu

vineze din cauză că nu li s'a făcut pe poftă, nu li s'a înghenunchiat pentru de ce anii interesele economice și sociale române. Nu se poate admite existența pe pământul românesc a unei instituții, care pe față ar asculta de poruncile guvernelor străine spre a ne face neajunsuri. Lucrul acesta trebuie odată lămurit și acum este timpul ca să scim cu cine avem a face.

La întâmplare, ca societatea vapórelor să devie la rândul său dușmana noastră, guvernul va face ceea ce-l va povățui interesele noastre de stat independent. De altă parte însă trebuie să reamintim, că sunt douăzeci de ani de când, atât noi cât și toată lumea, cere înființarea unei marine comerciale române; nimeni nu ne-a auzit. N'ar fi timpul ca fără întârziere să se caute înființarea unei companii mixte, română-engleză, italiană ori franceză pentru navigațiunea pe Dunăre? Cestiunea merită să precepu guvernul nostru.

SCRIRILE ȚILEI.

Adunarea despărțământului XII al „Asociațiunii Transilv.” ce s'a ținut la 1 August în Ciachi-Gârboiu a decurs după cum ni se raportă în bună ordine și a fost cercetată de un public numeros. Ședința fu deschisă de d. avocat din Deșiu Augustin Munteanu. S'au citit două disertațiuni frumoase de d-nii preoți I. M. Petran și Basiliu Pop. După ședința a urmat un banchet bogat și la urmă petrecere cu joc. Costumul național a fost bine reprezentat la această petrecere. Înălțimea și frumusețea de Română și pe toți cei de față în iubire frățească. Era admirabil a vedea — adaugă corespondentul — în ce armonie și cu câtă dragoste își petreceau laolaltă preoții români de ambele confesiuni, uitându în fața înaltei cauze naționale orice diferență de rang ori confesiune. Prin stăruința d-lui protopop Hățegan venitul curat al balului a fost de 232 fl., cari au trecut în favorul „Asociațiunii”. Forțe nemerit și frumoasă fu idea d-șorei Vilma Șandor, care împletise cu această ocaziune mai multe buchete de flori, pe cari le-a vândut publicului ce era față cu prețuri destul de însemnate, înmulțind prin această fondul „Asociațiunii” cu o sumă de 35—37 fl. v. a. În fine se notă că „precautul” solgăbiru de acolo și cu genarului să a păzit bine dela început până la sfârșit ca să nu se întâmple vre-o primejdie.

La exercițiile de împușcat ale infanteriei și artileriei de pe livada Poplacei lângă Sibiu asistă într-o generalitate a corpului 12 și anume: Es. sa comandantul de corp loc. feldmareșal br. de Schönfeld, Es. sa loc. feldmareșal Machek, generalii maiori prințul Lobkowitz, Getz, Watek, contele de Schulenburg, Bernard și contele Schönfeld, precum și cei mai mulți ofițeri din statul major al trupelor corpului 12 de armată.

Căpitanul de până acum al poliției din Deșiu, Czetz Ernő a fost numit de fișpanul Banffy Dezső căpitan al poliției din Bistrița. — A apucat înainte fișpanul-model, se nu-lă întrăcă alții.

Cu privire la convențiunile de comerț ale Turciei, diarul „Stamboul” scrie următoarele: „Delegații englezi și germani trimiși de guvernele lor cu pline puteri pentru încheiere de nouă convențiuni comerciale au fost înscințați de sublima Pörtă, că negocierile nu vor fi urmate decât după o înțelegere cu toate puterile asupra cestiunii tarifului vamal uniform. Dér tratările pentru tariful turco-austro-ungar au suferit o întrerupere pentru cine scie câtă vreme, căci delegații otomani cer să impue hainele confecționate, principalul articol al esportului austro-ungar în Turcia, cu o taxă de 15—20 la sută, pe când delegații austro-ungari nu consimt decât la o taxă de 3—4 la sută. Convențiunile de comerț nu vor fi deci reînnoite așa de curând.”

Din Pojună se telegrafiază, că fabrica de cartușe de acolo a căpătat dela ministrul de interne concesiu-ne de a furnisa guvernului muntenegrean două milioane de cartușe.

Junimea studioasă română din Reghinul-Săsescu și juru aduce la cunoștința onor. publicu, că adevărata petrecere de veră se va aranja nu la 10 August n. c., ci la 28 Aug n. c. Fiind timpul așa de înaintat, apropiindu-se de toamnă, tinerimea află de bine a nu o aranja petrecerea în pavilionul promenadei din locu, ci în sala otelului orașanescu. Această se aduce la cunoștința publicului spre scire și orientare până când se vor espeda biletele de invitare. Georgiu Șandor, preș. comit. arangiator. Ioan Duma, secretar al comitetului arangiator.

Pentru monumentul lui Radetzki s'a adunat

deja suma de 109,119 fl. 24 cr. Cu sporul se va face o fundațiune ce va purta numele lui Radetzki.

„Epoca” spune că de câteva zile se află la Sinaia Prințipele de Salzburg-Waldberg, primul președinte al Curții de casație din Saxonia, d'impreună cu fiul său. Regele a primit în audiență pe augustii oșpeți și i-a poțtit Duminică la dejun. Dela Sinaia vor pleca pentru a continua voiajul ce a întreprins în Orient.

Se așteptă în Bucuresci două tunuri de calibru mare ce vin din Franța și sunt destinate la înarmarea întărilor din jurul capitalei României.

Se organizează pentru luna viitoare o mare vânătoare regală în împrejurimile dela Sinaia. Se asigură, dice „Indépendance roumaine”, că A. S. regală prințipele Rudolf va lua parte la această vânătoare.

Citim în „Bomba” din Brăila: „Vaporul societății italiene Florio Rubatino” numit Ionio a plecat în cursul săptămânei trecute încărcat pe bord cu 29 boi și o vacă pentru Italia.”

Citim următoarele în „Vocea Covurului” dela 22 curent: „Ieri au pornit din portul Galați 2 vapóre engleze încărcate cu cereale.”

Apele Dunărei au scăzut, cum nu s'au vedut de mult, dice „România”. La Gherdapur (Porțile de fer) se vedu eșite mai toate vârfulurile munților din apă.

P. S. Mitropolitul Primat al României Calinic e greu bolnav. Slăbiciunea cea mare în care se află inspiră îngrijiri medicilor, serie „Românul”.

De pe Valea Someșului, 30 Iulie 1886.

Țiua de 28 Iulie fu fatală pentru locuitorii de pe Valea-Someșului. După amiază la 2 ore s'a ivit un nor gros de câră apasă, tot atunci s'a iscat înșe și un vânt violent de câră răsărit. Lupta între aceste două elemente puternice ale naturii a durat mai bine de o oră. În fine vântul a încetat, norul a învins. Trăsnete și fulgere inspăimântătoare despica aerul acestei zile nefaste și printre ele începură a căde nise picuri mari de ploă, ér la urmă ghiață. Ghiața acesta a fost grozavă. Măciulite cristalizate din câte 10—15 sloieri și glonțe de mărimea ouălor de găină acoperiră ogările omenilor. Comunele Valasut, Borșa, Luna, Ineu, Giulatele, Icolodul mare, Dindeleagul și pte și alte din partea din jos a Someșului, — căci dintr-acolo s'a ivit fortuna — căpură jertfă acestui flagel al naturii. Bucatele lor fură nimicite. Asta înșe n'a fost de ajuns. Norul, isbit cu atata furie de puterea vântului, s'a rupt și în timp de 30 minute a venit un potop, asemenea căruia ici colea abia câte-un bătrân decât mai aduce aminte.

Din delu în delu era numai o apă. Valea ce trece pe lângă comuna Valasut, ducea cu sine truda de pe o veră a bietului popor, curățind câmpul de câile de grâu, cari erau secerate gata și ducându cu sine câpițele de fân, ce era adunat și ruinat o mulțime de case, grajduri și alte clădiri economice. Podul cel de nouă Borșa, al cărui fundament era cimentat și care era legat cu așa puternice șine de fier fu cu desevirșire distrus. Deasemenea umplătura căii ferate fu spălată și vre-o trei poduri au fost distruse. Comunicațiunea pe linia Clușiu-Deșiu este întreruptă. Mulțime de omeni din toate părțile, chiar și din marginea Câmpiei, lucrează pentru repararea ei.

Tot în țiuă aceea s'a descărcat grindina pe comuna Morochaza, în mai mică măsură și peste comunele Vișia, Gădălin și Jucul superior. Toți suferi, nimeni însă nu suferă așa de greu această lovitură a sorții ca bietul popor român, care singur în rda pământului își are concentrată speranța și bogăția s'a și căruia în loc de ajutor, nu i se dă din partea stăpânilor săi nimic altă, decât amarul jug al greutăților. Acum nu mai așteptăm, decât sosirea esecutorilor de dare

În momentul din urmă ne mai sosesc dela același corespondent următoarele informații:

Drumul dela Valasut până dincolo de Panceu este încărcat — în urma aceleiași tempestă — cu petri și bolovani grozavi de mari, cari fac apróe imposibilă trecerea călătorilor. — Pe la Dobéca, Dergea, Pegleșia și Panceu toate séménăturile sunt nimicite în așa măsură, cătă omul crede că sunt zdrobite de imblăcii. Cucuruzele mai fragede sunt rupte chiar dela pământ. Toate podurile de pe hotarele Dobécei și Dergei sunt total nimicite. Tot în urma acestei tempestă au fost inecați la Olpretu vre-o 50—60 porci și o turmă de oi cu păcură cu tot. Urmele acestei vijălii sunt îngrozitoare!

Din Macedonia.

„Românului” i se scrie următoarele:

La începutul unei curente, patru locuitori din comuna Pestani, lângă Ochrida, de religie creștină, Bulgari de origină, au avut nenorocirea de a fi chinți în modul cel mai barbar de împilatorii Turci, cari le-au scos ochii fără să aibă vre un pretext pentru fapta ce au săvârșit-o.

Sărmanii locuitori din acele părți sunt tratați mai rău ca dobitocele, viața lor nu le este asigurată de aqi până mâne.

Nu numai satele sunt espuse la tot felul de jafuri din partea Turcilor, dér chiar orașul Ochrida este supus la omoruri, la furturi, fără să aibă cea mai mică libertate sărmanul creștin.

Acum câțiva ani, în mahalaua românească s'au asasinat două femei fără nici o vină, una tenără de curând măritată și alta în vârstă. Causa asasinării acestor nenorocite femei a fost următoarea:

Un Turc din țisa mahala a poruncit la un croitor român, anume Risti Coe, aqi defunct, să-i facă o haină (un beden) pentru nevasta sa. Croitorul isprăvind haina a chemat pe Turc să vină să-i ia haina. Turcul, după obiceiul lui, a ăis că haina o ia dér nu-i plătesce la moment, (cu alte cuvinte la paștele cailor.) Croitorul îl rugă să se îndure cel puțin jumătate din bani să-i plătescă. Turcul, la aceste cuvinte, s'a creșut că e ofensat și îndată a scos din brău un pistol ca să-l descarce în bietul Român care, din fericire, a scăpat prin mijlocirea unui alt Turc, care îl cunoștea.

Chiar în aceea zi era o nuntă românească în mahală și Turcul fiind sigur că fata croitorului va veni s'era la nuntă, a stat la capătul stradei. Fata croitorului însă nu s'a dus la nuntă. Turcul creșdând că fata a trecut fără s'o dărească, s'a dus la nuntă cu s'o spioneze. Aci, prin crăpătura unei ferestre, a ăirit o fată și creșdând că ea este fata croitorului ochi bine și omori două femei.

Turcul nu i s'a făcut nimic, însuși a venit cu ancheta la fața locului și ăicând că cine o fi fost acel miserabil care s'a îndurat a săvârși o faptă ca acesta. Un an în urmă, un alt Român, cărciumar și efor la școala română, a fost asasinat în mijlocul familiei sale de nise bețivi, cari nu au voit să plătescă și ca răsplătă au săvârșit fapta acesta.

Orașul Ochrida din ce în ce degeneră, toți părăsesc familiile lor, așa că, din 12 mii locuitori ce număra odinioară, aqi număra mai mult de 4,000, și mai târziu nu va număra nici 400 locuitori.

E de mare necesitate a se înființa un consulat român la Bitolia, care ar pute să împiedice intrigele aduse școlilor românesci de Greci și cari nu încetăză de a îndemna pe inculții Turci de a face rău creștinilor. Chiar în Ochrida, Grecii sunt cei cari ațită pe Turci. Biserica română și școala sunt în flóre. Mulți Bulgari învță limba românească, care este mai căutată.

De lângă Someșul mare, Iulie 1886

Onorate d-le Redactori! În 11 Iulie a. c. în țiuă SS. Apostoli Petru și Pavel s'a sfințit Biserica din Mititeiu, Vicariatul Rodnei, comit. Bistrița Năsăud. Sfințirea s'a făcut prin Rvd. d-nu Gregoriu Moisil, vicariul din Năsăud, ca comisar eppesc, asistat de alți 18 preoți tractuali și din jur.

În presera s'erbătorei SS. Apostoli, Rvd. d-nu vicariu, prezentându-se în comună împreună cu capela-nul din Năsăud Ioan Macaveiu, a servit Ineratul în Biserica vechiă și au făcut pregătirile pentru țiuă a doua. A doua zi dimineața la ora fixată în program — adunați fiind preoții și poporul din jur, după săvârșirea utreniei în Biserica vechiă — M. O. D. Macsim Popu profesor în Năsăud, luând rēmasă bună dela această Biserica vechiă în numele poporului, căruia atata timp i-a servit ca loc de întrunire și de mângăiere, s'a purcesu cu procesiune la Biserica nouă. Edificiul acestei Biserici în proporțiune cu numărul sufletelor acestei Parohii, și mai ales cu starea materială a poporului din Mititeiu, preste care de curând au trecut dese calamități — face mare onore atât poporului cât și cărmuitorilor lui. Timpul a fost frumos și popor forte numeros. Îndeplinindu-se actul sfințirii ou. d-nu profesor M. P. suindu-se pre amvon, cu cunoscuta-i desteritate de a vorbi la popor, a ținut în mod forte pătrunător și predică ocazională, vorbind despre însemnătatea Bisericii la noi la creștin.

Am auzit adeseori pe d-lu profesor M. P. predicând la diferite ocazii, mai desu la casuri de mörte, și totdeauna scie a-și alege tema și espressionile în mod potrivit cu ocaziunea. Îndrănescu decât a face observațiunea, că d-lu profesor M. P. ar aduce mare serviciu clerului tēnăr, decât diferitele și frumoșele predici a d-sale dela toate ocaziunile, adunate într-o colecțiune le-ar pune sub tipar.

După d-lu prof. Macsimu Popu la finea actului de sântire a luat cuvântul R. D. vicariu comisariul eppescu. Se vedea de pre trăsura feții bucuria ce o simte vener. bătrân, vedându și acesta frumoasă Biserica pusă în șirul Bisericeilor nouă, ce împodobesc valea Rodnei. Această bucurie și -a exprimat-o venerabilul bătrân prin cuvinte puține, der respectuasă. De ceriul ca să trăiescă acestu respectabil și venerabil vicariu încă mulți ani, ca șirul Bisericeilor nouă de pre valea Rodnei să-lu vedă completu. Numai două comune dintre cele mai populate. Salva și Rebrășoara stărbădă astăzi șirul Bisericeilor nouă pre Someșiu, dela Rodna vechiă până la Becleanu.

Cu acesta solemnitatea zilei fiind încheiată, poporul plin de mângiere și de bucurie s'a dus la casele sale, er inteligința de față a luat parte la o mesă modestă în casa parohială.

Șirul toastelor la mesă l'a început Rev. D. Vicariu din Năsăud întru sănătatea Ilustr. Sale d-lui Episcopu din acărui grațioasă încredințare avu fericirea de a îndeplini actul sântirii, și în prosperarea diecesei noastre. Alu doilea toast sa rădicat prin d-lu prof. M. P. în sănătatea vicariului. A toastat on. d-nu Mich. Făgărășianu, adm. prt. alu Becleanului, în onorea ven. capitulului etc. etc. Toastele au fostu numeroase, încât nu se potu înșira.

Din toastul d-lui prof. M. P. a făcutu mare impresiune asupra-mi, și credu că a tuturor celor de față, reproducerea unor cuvinte de consternațiune, forte desu exprimate de unu timpu încoco de cătră bătrânul vicariu: „Imi pare rău, ca am trăit odată, de am ajunsu aceste zile, ca să vedu, ce vedu.“ Cam aceste sunt cuvintele consternătoare ale acestui ven. bătrân, reprodu-se de d-lu M. P. toastându în sănătatea lui. Negreșit, că actuala stare de lucruri a noastră a Românilor preste totu și în special a poporului din Năsăud este aceea, ce-lu consternază. Și intru adevărul omul simțitor luându în băgare de seamă starea actuală a fondurilor grănițeresci a școlilor din Năsăud a politiceii esistente și altele ș. a. are causă de ajunsu pentru consternare. Inse dea Dumneșu, să trăiescă Rev. d-nu Vicariu din Năsăud să ajungă odată și momentulu să vedă zile bune și fericite. Să nu desperăm, căci consternațiunea se pote preface er în bucurie.

Unu bșpe preotă.

Atentatū asupra marelui Vizirū.

„Agenția Havas“ raportază următoarele din Constantinopol :

Duminecă la ora 1 după amăzi unu Turcu a trasu trei lovituri de pistolu asupra marelui Vizirū, pe când ilu conducea la Pörtă. Nimeni n'a fostu atinsu. Marele Vizirū s'a datu îndată josu din trăsura. Asasinul s'a aruncat atunci asupra lui căutându să-lu isbescă cu lovituri de pumnal der a fostu îndată desarmat și arestatu.

Autorul atentatului e unu bătrân de vr'o 60 de ani de origine tartară și numit Hussein. Elu eserecitu profesiunea de ceasornicar și e stabilitu în cartierul Taphanē. Se dice că elu a fostu decorat cu crucea de comandor alu ordinului Medjidie pentru unu ceasornicu specialu, pe care lu oferi altă dată palatului.

La interogatorulu la care a fostu supus Hussein a recunoscutu că s'a dus în aparență Sămbătă la Pörtă pentru a remite o petițiune marelui Vizirū, der în realitate pentru alu omori; nefindū însă primitu elu a amănatu atentatulu pentru a doua zi. In acelașu interogatoriu a mărturisit că regretă că n'a putut reuși și a declarat că mobilulu sub impulsul căruia a lucratu nu trebuie căutat aiurea decât în nedreptățile la care a fostu victimă de mulți ani în toate procesele ce le-a avut cu administrațiunile guvernamentale.

Elu a aruncat răspunderea acestor lovituri succesive asupra venalității și rapacității tribunalelor. A mai declarat că n'a fostu mai fericit când marele Vizirū actualu, avu altădată interimulu ministerului de justiție. Ne mai sperându a obține din partea tribunalelor reparațiunile la care are dreptulu să pretindă, a hotărît de a da unu exemplu omorându pe marele Vizirū.

După ordinul Sultanului, Hussein a fostu adus la palat. Elu a repetat înaintea Maiestăței sale, accentuându-le, acuzările spuse mai sus. Se asigură că Sultanulu, ale căru sentimente de justiție sunt cunoscute, a fostu viu impresionat de cuvântarea lui Hussein și a scăpatu chiar câteva cuvinte favorabile autorului atentatului.

Făcendu abstracțiune de personalității, mai cu seamă a marelui Vizirū care e forte respectabilă, opiniunea publică în fondu se arată forte favorabilă lui Hussein, căci fiicare fără excepțiune, au necăzū contra diferitelor ramuri ale administrației turcesci.

Documente istorice.

In posesiunea d-lui George Popovici, stud. iur. în Cernăuți, se află unu număr considerabil de do-

cumente istorice privitoare la Români, dintre cari 24 sunt scrise în limba slavonă și cuprind 2 secole (1418—1660), toate celelalte documente, fiind scrise în limba română, sunt din vremile mai recente.

Documentele scrise slavonesc sunt date de următorii domni și în următoarele locuri: 1) Documentu dela Alecsandru celu Bunu, datu în Baia 1418 Ianuaru 15. 2) Documentu dela Bogdanu Vodă (tatălul lui Stefanu celu Mare), datu în Suceavă 1450 Sept. 13. 3) Documentu dela acelașu Voevodu, datu în Suceava 1450 Octob. 17. 4) Documentu dela Petru Vodă Aronū, datu în Cotnari 1456 Aug. 25. 5) Documentu dela Stefanu celu Mare, datu în Suceava 1472 Sept. 3. 6) Documentu dela Iuga vistierniculū, datu la mănăstirea Putna 1476 Ian. 25. 7) Idem, datu în mănăstirea Putna 1476 Iunie. 8) Idem, datu în mănăstirea Putna 1476 Iunie. 9) Documentu dela Stefanu celu Mare, datu în Suceava 1486 Nov. 13. 10) Documentu dela Bogdanu Vodă celu Chioru, datu în Suceavă 1513 Dec. 8. 11) Documentu dela Stefanu Vodă celu Tănărū, fără indicațiunea locului, 1517 Nov. 9. 12) Documentu dela P. Vodă Rareșu, datu în Huși 1527 Mart. 15. 13) Documentu dela acelașu Domnū, datu în Vaslui 1528. 14) Documentu dela acelașu Domnū, datu în Hărlău 1529 Aprilie 23. 15) Documentu dela acelașu Domnū, datu în Hărlău 1529 Aprilu 29. 16) Documentu dela acelașu Domnū, datu în Vaslui 1532 Febr. 27. 17) Documentu dela acelașu Domnū, datu în Huși 1537 Mart. 30. 18) Documentu dela Iliasu Vodă, datu în Huși 1548 Mart. 27. 19) Documentu dela Alexandru Vodă Lăpușneanu, datu în Hărlău 1556 Aug. 31. 20) Documentu dela Petru Vodă Șchiopolu, datu în Iași 1575 Mart. 30. 21) Documentu dela Radu Vodă Mihnea, datu în Iași 1624 Mart. 15. 22) Documentu dela Vasile Vodă Lupulū, fără loc și fără dată. 23) Documentu de acelașu Domnū, datu în Iași 1632 Aprilie 7. 24) Documentu dela Stefanu Vodă Lupulū, datu în Iași 1660 Ianuaru 9.

D-lu George Popovici, după cum suntem informati, în urma unei rugăminte speciale a d-lui prof. Gr. G. Tocilescu, va publica aceste 24 documente slavone în „Revista pentru Istorie, Arheologie și Filologie“ și le va comenta cu noțițe juridice privitoare la dreptul român vechiu.

Așteptăm cu nerăbdare publicațiunea acesta, care mai alesu în cercurile juriștilor de sigur va face senzațiune, deoarece în sfera dreptului nostru român până acuma nu s'a lucratu mai nimica, existându adecă numai câteva studii asupra unor așezăminte ale dreptului român vechiu, cari însă în multe privințe sunt defectuoase și pline de greșeli.

Avendu deci în vedere momentulu, cumcă ne lipsesce vre unu materialu privitoru la dreptul român, care ar fi deja culesu și ar putea ușura studiile ulterioare, și cu privire la faptulul, cumcă d-lu Popovici în sfera acesta aproape nepetrusă a făcutu studii speciale și forte temeinice, vomu prețui-o îndoită lucrare, care are interesu nu numai pentru iuriști, der și pentru istorici, archeologi și filologi. — „Revista Politică“.

Ultime sciri.

Viena, 4 Augustu. — Diarele semnalază că s'a ivit unu conflict între nisce vameși unguri și români lângă Orșova.

Heidelberg, 4 Augustu. — In toastulu ce l'a rădicat în sănătatea Impăratului Wilhelm, marele duce a spusu: Sperăm ca imperiulu germanu posedă destulă putere pentru a garanta o pace durabilă. Pentru acesta numai ne îndreptăm privirile, pline de recunoștință, cătră șeful Imperiului, nu numai pentru că pörtă coroana imperială și că represintă puterea și mărirea Germaniei; der pentru că găsim reunite în persóna Impăratului toate meritele susceptibile de a inspira încrederea dincolo de fruntariile Imperiului. Sunt convinsu că veți recunoște toți în Impăratu celu mai sigur sprijin alu păcii, protectorulu bunei stări a națiunilor și intereselor lor.

Londra, 4 Augustu. — Noulu parlamentu se va întruni la 19 Augustu.

Nis, 4 Augustu. — Scupeina se va încheia la finea săptămânii. Ea a votat toate proiectele guvernului, și a aprobat în principiu, cu o mare majoritate, proiectulu de emisiune a unui imprumut cu obligațiuni.

Viena, 4 Augustu. — S'au incendiat din nou mai multe sate în Austria. Unu mare număr de case au fost distruse.

Tergulu internaționalu de grâne se va ține la Viena în Rotundă.

Triest, 4 Augustu. — In ultimele 24 de ore au fost aci 7 casuri de coleră și 2 decese, și alte două decese la Fiume.

Londra, 4 Augustu. Se comunică din Athenadiarului „Standard“ că Pörtă a ordonat mobil-

sarea redifiloru din Albania de susu etc. de reînnoirea conflictului serbo-bulgaru.

SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. a „Gaz. Trans.“)

VIENA, 6 Augustu. — „Fremdenblatt“ anunță, că Maiestatea Sa ve adresa, pote cu ocaziunea serbării reviudecării fortăreței Buda, unu pre înaltu autografu cătră ministru-președinte Tisza, căruia i se atribue o mare însemnătate politică.

LONDRA, 6 Augustu. — Liberalii disidenți hotărâră sub președința lui Hartington să-și ocupe, ca și mai înainte, locurile lor în parlamentu alături cu liberalii, căci reconso-lidarea partidei liberale ar fi numai o cestiune de timpu. Camera comunelor a alesu pe liberalulu Peel președinte alu ei.

DIVERSE.

Regele portugezu. — Regele Portugaliei Dom Luis a cercetat în zilele trecute în Lisabona institutelu publice, între acestea și casa alienaților. Directorulu l'a condus pin toate camerele, numai una n'a voit să o deschidă. Regele l'a silitu însă să deschidă. Indată ce-i deschise ușa unu om de o tali înaltă și voinic ilu întâmpină cu aceste vorbe: „Tu esul așa der Pseudo regele Portugaliei, care usurpi tronulu, ce mie mi se cuvine. Asceaptă numai, îți voi arăta că cine trebuie să domnescă!“ De acestu nebunu numai cu greu putu străjile să-lu scape pe regele.

O vacă ce a fătatu unu ursu. — „Figaro“ povestesc unu faptu forte ciudat, de a căruia veracitate mărturisesc 6 persone. Trecuseră 24 ceasuri de când unu proprietaru din Grandes Dalles, d. Côme, aștepta ca să fete o vacă a lui forte frumoasă și dela care se aștepta unu vițel superb. Trebu să se resemneze a pune pe veterinaru să facă operațiunea cesariană. Ghiciți ce s'a scos afară? Unu ursu! unu ursu admirabilu, bine formatu, greu de vre-o 100 chilograme, cu dinți teribili și pėru desu. Proprietarul a spusu, că vaca lui era grea de vre-o 14 luni (tocmai periodulu purtării urșilor) și că își aducea aminte, că peste o lună de când era ea grea, înaintea porții lui și în fața vacii, unu imblânțitoru de urși dăduse o reprezentațiune.

Lupta cu unu lupu. — Zilele acestea unu lupu a intrat în ograda locuitorulu Constantin Șerbanu din comuna Albescu, județulu Fălciu și voindu a-lu goni, lupulu s'a repețit la elu și la mușcatu de mâna stângă, în urmă trecendu în ograda lui Iancu Roșca a vrut să sfășie o vacă. In acelu timpu a eșit din casă fiulu acestuia, numit Iancu, care, sărindu să scape vaca, a fost mușcat de unu picioru, atunci numitul băiatu a apucat lupulu în brațe și a început să strige astfel că părintele său eșindu din casă a omorit lupulu lovindul cu unu țapoiu.

Armata Bulgariei. — Prin proiectulu de reorganizare a armatei bulgare, efectivulu acesteia se va urca la aproape 77 mii omeni. In locu de 12 regimente, câte erau până acum, voru fi d'aci înainte 24. Regimentele, în locu de trei batalione a câte 800 omeni, ceea ce făceau 2,400 soldați de fiă-care regimentu, voru avea pe viitoru numai 2 batalione, der a 1600 omeni, ceea ce dă pentru unu regimentu totalu de 3200 soldați. Bine înțelesu, Rumelia intră și ea în efectivulu de 77.000.

RECTIFICARE. În nr. 162 alu fōiei noastre, pag. 3, colona 2 și rulu 43 din susu, in locu de: „Dazacii“, să se cetescă Cazacii. — In nr. 163, pag. 2, la corespondența „De lângă Meseșulu Ardealului“, șirulu 1, in locu de „Hydra bălosă a Maghiarilor“ să se cetescă: Hydra bălosă a maghiarisărei. — In nr. 164 pag. 4, colona 3, șirulu 11 din josu, in locu de protopopulu „Pimiloru“ să se cetescă: prot. Pomiloru.

Mulțamită publică.

Findu-ne imposibilu a mulțami în particularu pentru numeroșele doveți de simpatie și de durere manifestate din incidentulu perderei scumpei și multu iubitei noastre fiice

MARIA,

precum și pentru numeroșă participare la înmormântarea ei, exprimăm pe această cale fiecăruia în numele întregii familii cea mai sinceră mulțamită.

Brașovū, 24 Iuliu (5 Augustu) 1886.

ELENA și ANDREIU A. POPOVICI.

Editoru: Iacobu Mureșianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Mureșianu

